

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Добрин Йорданов Атанасов

по процедура за придобиване на образователната и научна степен

„Доктор“

Професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по (Методика на обучението по) изобразително изкуство

Тема на дисертационния труд:

Игрови форми при обучението по визуални изкуства в неформалното образование

Автор:

Марина Лъчезарова Александрова

редовен докторант към катедра „Визуални изкуства“ на Факултета по науки за образованието и изкуствата на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

Научен ръководител:

Проф. д-р Стефан Алтъков

Представеният дисертационен труд има следната структура: увод, три глави, изводи и заключение, приноси, списък на публикациите на докторанта по темата на дисертацията и участия в конференции, декларация за оригиналност и авторство, списък с използваната литература. Обемът на текста е 153 страници. Към него има приложение в обем 33 страници. То включва документация за проведен експеримент, в това число таблици с емпирични данни, полеви протоколи, списъци и визуален материал.

Авторефератът в обем 49 страници, коректно отразява структурата и съдържанието на дисертационния труд. Докторантът е направил три публикации по темата.

В увода на дисертационния труд е описана необходимостта от него, след което са посочени: научен проблем, актуалност, обект и предмет на изследването, както и хипотеза. В първата глава се прави теоретично проучване на литература свързана с темата. Изследвана е играта в културологичен, социологичен и исторически аспект. В тези рамки се упоменати гледни точки на фундаментални автори, като Кант, Шилер, Хьойзинха, Тайлър, Гадамер и Мерзоев. Направен е паралел между играта и художественото произведение. Разгледана е същността на понятието „игровизация“, като са потърсени основните връзки, сходства и съотношения между него, играта и изкуството. Представени са принципите за игровизация на образа, като е посочен конкретен пример.

По-нататък е разгледана водата, като инструмент за педагогическа работа в контекста на неформалното образование. Направено проучване за използването ѝ в полето на визуалните изкуства, като са представени примери от практиките на редица художници.

Във втората глава е разгледана играта в образователен контекст с акцент върху неформалните образователни практики. Обърнато е внимание на уъркшопа, като организационна форма и основен инструмент в неформалното образование. Представени са методологическите характеристики и дизайна на изследването.

В третата глава са представени параметрите на изведения обучителен модул и неговата реализация. Посочени и анализирани са резултатите от проведения експеримент и заложената хипотеза е доказана.

В заключителната част са направени обобщени изводи и е описан потенциалът за развитие.

Приноси:

1. Темата на дисертацията „Игрови форми при обучението по визуални изкуства в неформалното образование“ не е представяна досега в този формат и представлява авторски поглед и преглед на изследователя, който се позовава на научни източници от областта.

2. Теоретичен материал, който към момента не е публикуван в български научни трудове е подбран, анализиран, систематизиран и преведен.

3. Структуриран, планиран и изведен е експериментален обучителен модел, който прилага игровите форми като инструмент за обучение в неформалното образование.

4. Изведена е структура на играта, базирана на теоретичен преглед, която е приложена като система в извеждането на дизайн за уъркшоп.

5. Предлага се педагогически модел, който включва интердисциплинарен подход в областта на изкуствата. Засегнати са области като хуманитарните науки, които се изучават като различни дисциплини, и по убедителен начин са свързани със съвременните форми на визуалните изкуства.

6. Представен е образователен модул, който може да се трансформира и композира на сегменти, като по този начин предлага гъвкаво приложение на обучителното средство уъркшоп по време на експерименталната работа с деца от избраната възрастова група.

7. Друго нововъведение е създаването на връзка между среда, природни материали, работа с тях и съвременните дигитални средства.

8. Разработен е модел, който дава измерими резултати, чрез които могат да се правят сравнения, да се съотнасят получените данни, за да се оцени как се подобряват познанията за съвременните форми на визуалните изкуства.

Оценката ми за дисертацията, автореферата, научните публикации и научните приноси е положителна. Считам, че представеният дисертационен труд отговаря на необходимите изисквания, което ми дават основание да предложа на Научното жури да присъди на Марина Лъчезарова Александрова образователната и научна степен „доктор“.

10.10.2023 г.

Доц. д-р Добрин Атанасов